Оформяне на ръкописите

1. **Заглавие**, **име и фамилия на автора (авторите), институция и имейл** на български език.
2. **Резюме** на български език. Резюмето (до 250 думи) е кратко представяне на цялото изследване, а не само на изводите.
3. **Ключови думи** на български език – до 6 ключови думи.
4. **Заглавие на английски език, име и фамилия на автора (авторите) –** транслитерирани на латиница, **институция** на английски език; **имейл**.
5. **Резюме и ключови думи** на английски език.
6. **Основен текст** – за номериране на отделните раздели и подраздели се използват арабски цифри. Между разделите се оставя по един празен ред. Страниците не се номерират.
7. **Източник на финансиране и благодарности** – разполагат се след основния текст.
8. **Бележки** – разполагат се след основния текст или след частта „Източник на финансиране“ (ако има такава).
9. **Източници** – подреден по азбучен ред списък на използваните източници. Най-напред се дават източниците на езици, които използват кирилица, а след тях – източниците на езици, които използват латиница или друга графика.
10. **Sources** – подреден по азбучен ред списък на всички използвани източници, като източниците на кирилица (или друга графика, различна от латиница) се транслитерират на латиница.
11. **Литература** – списък на цитираната литература, подреден по азбучен ред на фамилиите на авторите. Най-напред се дава литературата на кирилица, след нея се подрежда литературата на езици, които използват латиница или друга графика.
12. **References** – литературата на кирилица се транслитерира на латиница и се дава списък на цялата цитирана литература, подреден по азбучен ред на фамилиите на авторите.
13. **Приложения** (ако има такива).
14. **Визитка на автора** – научно звание и степен, име и фамилия на автора, институция и служебен адрес – на български и на английски език; линк към профил в международни наукометрични бази данни (ако има такъв): ORCID, ResearcherID или друг.
15. **Кратка справка за автора** – академичното звание и длъжност, месторабота, кратка информация за професионалната кариера, области на научни интереси, до три основни публикации.

Максималният обем на статиите е 20 стандартни страници (1800 знака на страница), на научните съобщения – 10 стр., на рецензиите – 8 стр., на материалите по езикова култура – 5 стр.

Формат. Текстовете се представят във форматите на MS Word (с разширения *.doc / *.docx / *.rtf) и в pdf; шрифт Times New Roman, 12.

Транслитерация. Литературата на езици, които използват кирилица или друга графика, различна от латиницата, се транслитерира на латиница. При транслитерация на текстове от българска кирилица се следва стандартът, утвърден чрез Закона за транслитерация <https://www.mrrb.bg/bg/zakon-za-transliteraciyata/>. Буквеното съчетание ***-ия*** в края на собствени имена се предава на латиница с ***-ia*** (например Sofia). Във всички останали случаи се изписва ***-iya*** (напр. *klasifikatsiya*).

При транслитерация на други графични системи към латиница се използват стандартите на Библиотеката на Конгреса на САЩ (Library of Congress). https://www.loc.gov/catdir/cpso/roman.html.

- Транслитерация на руска кирилица: https://www.loc.gov/catdir/cpso/romanization/russian.pdf. Автоматична транслитерация на руската кирилица вж. тук: https://translit.net/ru/lc
- Транслитерация на сръбска кирилица: https://www.loc.gov/catdir/cpso/romanization/serbian.pdf
- Транслитерация на гръцката азбука: https://www.loc.gov/catdir/cpso/romanization/greek.pdf .

Позоваването е вътре в основния текст, като в скоби се посочва фамилията на автора, така както е на оригиналния език на публикацията, и годината. Ако фамилията е на кирилица или на друга графична система, различна от латиницата, след наклонена черта се дава транслитерация на латиница. В случай че се цитира конкретен текст, се добавя и страницата.

Примери:

(Андрейчин/Andreychin 1977: 23); (Бояджиев и др./Boyadzhiev et al. 1998: 54); (Conev 1908: 49); (Searle 1979: 45).

Ако се изреждат няколко позовавания, те се отделят с точка и запетая, включително и ако препращат към повече от една публикация на един и същ автор.

Пример:

(Маслов/Maslov 1956: 158; Маслов/Maslov 1982: 317; Тилков, Бояджиев 1978: 20; Lyons 1991: 30).

Оформяне на библиография

При един автор най-напред се изписват фамилията на автора и годината. След двоеточие се изписват фамилията и инициалите в курсив, следвани от заглавието на публикацията.

При двама автори се изписват фамилиите и на двамата автори, разделени със запетая.

Пример:

Тилков, Бояджиев 1978: *Тилков, Д., Т. Бояджиев*. Ударението в българския книжовен език. София, Народна просвета.

При повече от двама автори се изписва фамилията на първия автор и се използва обозначението „и др.“, съответно „et al.“ на латиница.

Пример:

Бояджиев и др. 1998: *Бояджиев, Т., И. Куцаров, Й. Пенчев*. Съвременен български език. София, „Петър Берон“.

На латиница: Boyadzhiev et al. 1998: *Boyadzhiev, T., I. Kutsarov, Y. Penchev*. Savremenen balgarski ezik. Sofia, „Petar Beron“.

Образци за оформяне на библиография

По-долу се дават образци за оформяне на библиография от различен тип и от различни източници.

За книга:

Андрейчин 1977: *Андрейчин*, *Л*. Из историята на нашето езиково строителство. София, Народна просвета.

РБЕ 2012: *Речник на българския език.* Т. 14. София, Издателство на БАН „Проф. Марин Дринов“.

Searle 1979: *Searle*, *J. R.* Expression and meaning: Studies in the theory of speech acts. Cambridge, Cambridge University Press.

За статия в периодично издание:

Андрейчин 1951: *Андрейчин*, Л. Основни проблеми на съвременния български правопис. – *Български език*, I, № 1–2, с. 15–23.

Смирницкий 1956: *Смирницкий, И. А*. Аналитические формы. – *Вопросы языкознания*, № 2, с. 41–52.

Viberg 1983: *Viberg, A*. The verbs of perception: A typological study. – *Linguistics*, 21(1), pp. 123–162.

За публикация в сборник:

Андрейчин 1982: *Андрейчин, Л.* Стефан Младенов. – В: Андрейчин, Л., В. Попова (ред.). *Строители и ревнители на родния език*. София, Наука и изкуство.

Алексова 2023: *Алексова, К.* За композитумите от типа *кой ще да е*. – В: Светла Коева, Максим Стаменов (съст.). *Доклади от Международната годишна конференция на Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“* (*София, 2023 година*). София, Издателство на БАН „Проф. Марин Дринов“, с. 24–30.

Fillmore, Baker 2009: *Fillmore, Ch., C. Baker*. A frames approach to semantic analysis. – In: *The Oxford Handbook of Linguistic Analysis*. Oxford, Oxford University Press, pp. 313–340.

Geeraerts 2002: *Geeraerts, D*. The interaction of metaphor and metonymy in composite expressions. – In: R. Dirven, R. Pörings (eds.). *Metaphor and Metonymy in Comparison and Contrast.* Berlin, Mouton de Gruyter, pp. 435–465.

Ако се цитира повече от една публикация на даден автор от една и съща година, след годината се добавят означения с малки букви, без интервал.

Примери:

Андрейчин 1974а и Andreychin 1974a

Андрейчин 1974б и Andreychin 1974b.

Дават се URL и doi на цитираната публикация, ако са налични.

За публикация в интернет:

Интернет връзката се изписва след библиографското описание в триъгълни скоби < >, а след нея в квадратни скоби [ ] се посочва датата, на която авторът е имал достъп до нея:

РБЕ: Речник на българския език (онлайн). <https://ibl.bas.bg/rbe/> [13.01.2023].

Примерите, оформени на отделен ред, се дават в курсив, без кавички и се номерират. Те се означават с арабски цифри в кръгли скоби, напр. (1). Примерите на език, различен от българския, се дават преведени и на български и се ограждат в единични кавички.

Цитати. Кратките цитати се оформят в кавички („ …“). По-дълги цитати, които са части от текст, се оформят в отделен абзац, без кавички и се отделят с по един празен ред от останалия текст. Шрифт: Times New Roman, 11.

Графики, таблици, фигури и други илюстративни материали се поставят на съответното място в текста, като се номерират и озаглавяват. Заглавието е разположено под илюстрацията и е центрирано. Илюстративните материали се предоставят и в отделен файл с достатъчно високо качество и във формат, който позволява тяхното използване за печат. Всички материали, защитени с авторски права, са надлежно посочени и авторът е получил разрешение да ги използва.

Шрифтове. Старобългарските текстове се представят в шрифт CyrillicaBulgarian или CyrillicaBulgarian10U. Ако се използват особени шрифтове, те също се изпращат. Специалните символи, които се използват, трябва да бъдат в UTF-8.